

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

अ॒पां त्वे॒मन्त्सा॒दयाम्य॒पां त्वो॒द्मन्त्सा॒दयाम्य॒पां त्वा॒ भस्म॑न्त्सा॒दयाम्य॒पां त्वा॒ ज्योति॑र्षि
सा॒दयाम्य॒पां त्वा॒ऽयने॑ सा॒दयाम्य॒र्णवे॑ स॒दने॑ सी॒द स॒मुद्रे॑ स॒दने॑ सी॒द स॒लिले॑ स॒दने॑ सी॒दापां॑
क्षये॑ सी॒दापा॑ः स॒र्धिषि॑ सी॒दापां॑ त्वा॒ स॒दने॑ सा॒दयाम्य॒पां त्वा॒ स॒धस्थे॑ सा॒दयाम्य॒पां त्वा॒
पु॒रीषे॑ सा॒दयाम्य॒पां त्वा॒ यो॒नौ सा॒दयाम्य॒पां त्वा॒ पा॒थसि॑ सा॒दयामि॑ गा॒यत्री॒ छन्द॑स्त्रि॒ष्टुप्छन्दो॑
जग॑ती॒ छन्दो॑ऽनु॒ष्टुप्छन्दः॑ प॒ङ्क्तिश्छन्दः॑॥ (१)

यो॒नौ प॒ञ्चद॑श च॥१॥

[१]

अ॒यं पु॒रो भुव॑स्तस्य॒ प्रा॒णो भौ॒वाय॑नो व॑स॒न्तः प्रा॑णाय॒नो गा॑य॒त्री वा॑स॒न्ती गा॑य॒त्रिये॑
गा॑य॒त्रं गा॑य॒त्रादु॑पा॒ः शु॒रुपा॑ः शो॒स्त्रिवृ॑त् त्रि॒वृतो॑ रथ॒न्तर॑ः रथ॒न्तरा॑द्वसि॒ष्ठ ऋ॑षिः प्र॒जा-
प॑तिगृहीतया॒ त्वया॑ प्रा॒णं गृ॑ह्णामि प्र॒जाभ्यो॑ऽयं दक्षि॒णा वि॒श्वक॑र्मा तस्य॒ मनो॑ वैश्वक॒र्मणं॑
ग्री॒ष्मो मा॑न॒सस्त्रि॑ष्टु॒ग्रेष्मी॑ त्रि॒ष्टुभं॑ ऐ॒डमे॑डाद॒न्तर्या॑मो॒ऽन्तर्या॑मात् प॒ञ्चद॑शः प॒ञ्चद॑शाद्बृ॒हद्बृ॒हतो॑
भ॒रद्वा॑ज॒ ऋ॑षिः प्र॒जाप॑तिगृहीतया॒ त्वया॑ मनो॑ - (२)

गृ॒ह्णामि॑ प्र॒जाभ्यो॑ऽयं प॒श्चाद्वि॒श्वव्य॑चास्तस्य॒ चक्षु॑र्वैश्वव्यच॒सं व॑र्षाणि॒ चाक्षु॑षाणि॒ जग॑ती
वा॒र्षी जग॑त्या॒ ऋक्ष॑म॒मृक्ष॑माच्छु॒क्रः शु॒क्रात्स॑प्तद॒शः स॑प्तद॒शाद्वैरू॑पं वैरू॒पाद्वि॒श्वमि॑त्र
ऋ॑षिः प्र॒जाप॑तिगृहीतया॒ त्वया॑ चक्षु॒र्गृह्णामि॑ प्र॒जाभ्य॑ इ॒दमु॑त्तरा॒थ्सुव॑स्तस्य॒ श्रोत्र॑ः सौ॒वः
श॒रच्छौ॒त्र्यनु॑ष्टुप्छा॒रद्य॑नु॒ष्टुभः॑ स्वा॒रः स्वा॒रान्म॒न्थी म॒न्थिन॑ एकवि॒ंश एक॑वि॒ंशाद्वैरा॑जं
वैरा॑जाञ्जमद॒ग्निर्ऋ॑षिः प्र॒जाप॑तिगृहीतया॒ (३)

त्वया॒ श्रोत्रं॑ गृ॒ह्णामि॑ प्र॒जाभ्य॑ इ॒यमु॑परि॒ म॒तिस्तस्यै॑ वाङ्मा॒ती हे॑म॒न्तो वा॑च्याय॒नः
प॒ङ्क्तिर्हे॑म॒न्ती प॒ङ्क्तौ नि॒धन॑व॒न्निध॑न॒वत॑ आग्र॒यण॑ आ॒ग्रय॑णात् त्रि॒णव॑त्रयस्त्रि॒ंशो
त्रि॒णव॑त्रयस्त्रि॒ंशभ्या॑ः शा॒क्ररै॑वते शा॒क्ररै॑वताभ्या॑ वि॒श्वक॑र्म॒र्षिः प्र॒जाप॑तिगृहीतया॒
त्वया॒ वाचं॑ गृ॒ह्णामि॑ प्र॒जाभ्यः॑॥ (४)

त्वया॒ मनो॑ ज॒मद॑ग्निर्ऋषिः प्र॒जाप॑तिगृहीतया त्रि॒ंशच्च॑॥३॥

[२]

प्रा॒ची दि॒शां व॑स॒न्त ऋ॑तूनाम॒ग्निर्दे॒वता॒ ब्रह्म॑ द्रवि॒णं त्रि॒वृथ्स्तो॑मः स॒ उ
प॒ञ्चद॑शव॒र्तनि॒स्यवि॑र्वयः॒ कृत॑मया॒नां पु॒रोवा॑तो वा॒तः सा॒नं ग॒ ऋ॑षिर्दक्षि॒णा दि॒शां ग्री॒ष्म

ऋतूनामिन्द्रो देवता क्षत्रं द्रविणं पञ्चदशः स्तोमः स उ सप्तदशवर्तनिर्दित्यवाङ्मयस्त्रेतायांनां दक्षिणाद्वातो वातः सनातन ऋषिः प्रतीची दिशां वरुषा ऋतूनां विश्वे देवा देवता विड् (५)

द्रविणं सप्तदशः स्तोमः स उवेकविंशवर्तनिस्त्रिवृत्सो वयो द्वापरोऽयांनां पश्चाद्वातो वातोऽहभून् ऋषिरुदीची दिशा शरदृतूनां मित्रावरुणौ देवता पुष्टं द्रविणमेकविंशः स्तोमः स उ त्रिणवर्तनिस्तुर्यवाङ्मय आस्कन्दोऽयांनामुत्तराद्वातो वातः प्रल ऋषिरूर्ध्वा दिशा हेमन्तशिशिरावृतूनां बृहस्पतिर्देवता वर्चो द्रविणं त्रिणवः स्तोमः स उ त्रयस्त्रिंशवर्तनिः पष्ठवाद्योऽभिभूरयांनां विष्वग्वातो वातः सुपर्ण ऋषिः पितरः पितामहाः परेऽवरे ते नः पान्तु ते नोऽवन्त्वस्मिन्ब्रह्मन्स्मिन्क्षत्रेऽस्यामाशिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन्कर्मन्त्रस्यां देवहृत्याम्॥ (६)

विदंष्टवाङ्मयोऽष्टाविंशतिश्च॥२॥

[३]

ध्रुवक्षितिर्ध्रुवयोनिरध्रुवाऽसि ध्रुवं योनिमा सीद साध्या उख्यस्य केतुं प्रथमं पुरस्तादश्विनाऽध्वर्यू सादयतामिह त्वा। स्वे दक्षे दक्षपितेह सीद देवत्रा पृथिवी बृहती रराणा। स्वासस्था तनुवा सं विशस्व पितेवैधि सूनव आ सुशेवाश्विनाऽध्वर्यू सादयतामिह त्वा। कुलायिनी वसुमती वयोधा रयिं नो वर्ध बहुलं सुवीरम्। (७)

अपाऽमतिं दुर्मतिं बाधमाना रायस्पोषे यज्ञपंतिमाभजन्ती सुवर्धेहि यजमानाय पोषमश्विनाऽध्वर्यू सादयतामिह त्वा। अग्नेः पुरीषमसि देवयानी तां त्वा विश्वे अभि गृणन्तु देवाः। स्तोमपृष्ठा घृतवतीह सीद प्रजावदस्मे द्रविणा यजस्वाश्विनाऽध्वर्यू सादयतामिह त्वा। दिवो मूर्धाऽसि पृथिव्या नाभिर्विष्टम्भनी दिशामधिपत्नी भुवनानाम्। (८)

ऊर्मिर्द्रप्सो अपामसि विश्वकर्मा त ऋषिरश्विनाऽध्वर्यू सादयतामिह त्वा। सजूरऋतुभिः सजूर्विधाभिः सजूर्वसुभिः सजूर् रुद्रेः सजूरादित्यैः सजूर्विश्वेदेवैः सजूर्देवैः सजूर्देवैर्वयोनाधैरग्रयै त्वा वैश्वानरायाश्विनाऽध्वर्यू सादयतामिह त्वा। प्राणं मे पाह्यपानं मे पाहि व्यानं मे पाहि चक्षुर्म उर्व्या वि भाहि श्रोत्रं मे श्लोकयापस्पिन्वौषधीर्जिन्व द्विपात्पाहि चतुष्पादव दिवो वृष्टिमेरय॥ (९)

सुवीरं भुवनानामुर्व्या सप्तदश च॥३॥

[४]

त्र्यविर्वयस्त्रिष्टुच्छन्दो दित्यवाङ्मयो विराट्छन्दः पश्चाद्विर्वयो गायत्री छन्दस्त्रिवृत्सो वय उष्णिहा छन्दस्तुर्यवाङ्मयोऽनुष्टुप्छन्दः पष्ठवाद्यो बृहती छन्द उक्षा वयः सतोबृहती छन्द

ऋषभो वयः ककुच्छन्दो धेनुर्वयो जगती छन्दोऽनुङ्गान् वयः पङ्क्तिश्छन्दो बस्तो वयो
विवलं छन्दो वृष्णिर्वयो विशालं छन्दः पुरुषो वयस्तन्द्रं छन्दो व्याघ्रो वयोऽनाधृष्टं छन्दः
सिंहो वयश्छदिश्छन्दो विष्टम्भो वयोऽधिपतिश्छन्दः क्षत्रं वयो मयन्दं छन्दो विश्वकर्मा
वयः परमेष्ठी छन्दो मूर्धा वयः प्रजापतिश्छन्दः॥ (१०)

पुरुषो वयः पङ्क्तिश्छदिश्छन्दः॥१॥

[५]

इन्द्राग्नी अव्यथमानामिष्टकां द॰हत्तं युवम्। पृष्ठेन द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं च वि
बाधताम्॥ विश्वकर्मा त्वा सादयत्वन्तरिक्षस्य पृष्ठे व्यचस्वतीं प्रथस्वतीं भास्वतीं
सूरिमतीमा या द्यां भास्या पृथिवीमोर्वन्तरिक्षमन्तरिक्षं यच्छान्तरिक्षं द॰हान्तरिक्षं मा
हि॰सीर्विश्वस्मै प्राणायानाय व्यानायोदानाय प्रतिष्ठायै चरित्राय वायुस्त्वाभि पातु मृह्या
स्वस्त्या छुर्दिषा (११)

शन्तमेन तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। राज्यसि प्राची दिग्विराडसि दक्षिणा
दिख्सम्राडसि प्रतीची दिख्सवराडस्युदीची दिगधिपत्यसि बृहती दिगायुर्मे पाहि प्राणं मे
पाह्यपानं मे पाहि व्यानं मे पाहि चक्षुर्मे पाहि श्रोत्रं मे पाहि मनो मे जिन्व वाचं मे
पिन्वाऽऽत्मानं मे पाहि ज्योतिर्मे यच्छ॥ (१२)

छुर्दिषां पिन्व षट्॥२॥

[६]

मा छन्दः प्रमा छन्दः प्रतिमा छन्दोऽस्त्रीविश्छन्दः पङ्क्तिश्छन्द उष्णिहा छन्दो बृहती
छन्दोऽनुष्टुप्छन्दो विराट्छन्दो गायत्री छन्दस्त्रिष्टुप्छन्दो जगती छन्दः पृथिवी छन्दोऽन्तरिक्षं
छन्दो द्यौश्छन्दः समाश्छन्दो नक्षत्राणि छन्दो मनश्छन्दो वाक्छन्दः कृषिश्छन्दो हिरण्यं
छन्दो गौश्छन्दोऽजा छन्दोऽश्वश्छन्दः। अग्निदेवता (१३)

वातो देवता सूर्यो देवता चन्द्रमा देवता वसवो देवता रुद्रा देवताऽऽदित्या देवता
विश्वे देवा देवता मरुतो देवता बृहस्पतिर्देवतेन्द्रो देवता वरुणो देवता मूर्धाऽसि राङ्गुवाऽसि
धरुणा य॰त्र्यसि यमित्रीषे त्वोर्जे त्वा कृष्ये त्वा क्षेमाय त्वा यन्त्री राङ्गुवाऽसि धरणी ध॰त्र्यसि
धरित्र्यायुषे त्वा वर्चसे त्वौजसे त्वा बलाय त्वा॥ (१४)

देवताऽऽयुषे त्वा षट्॥२॥

[७]

आशुस्त्रिवृद्भान्तः पञ्चदशो व्योम सप्तदशः प्रतूर्तिरष्टादशस्तपो नवदशोऽभिवर्तः

संवि॒शो ध॒रुण॑ एकवि॒शो व॒र्चो॑ द्वावि॒शः स॒म्भरण॑स्त्रयोवि॒शो योनि॑श्चतुर्वि॒शो गर्भाः॑
पञ्चवि॒श ओज॑स्त्रिणवः क्रतुरेकत्रि॒शः प्रति॑ष्ठा त्रयस्त्रि॒शो ब्र॒ध्नस्य॑ विष्टपं चतुस्त्रि॒शो
नाकः॑ षट्त्रि॒शो वि॒वर्तो॑ऽष्टाचत्वारि॒शो ध॒र्त्रश्च॑तुष्टोमः॥ (१५)

आशुः सप्तत्रिंशत्॥१॥

[८]

अ॒ग्नेर्भा॑गोऽसि दीक्षाया॒ आधि॑पत्यं ब्रह्म॑ स्पृतं त्रिवृ॒थस्तोम॑ इन्द्र॒स्य भा॑गोऽसि
विष्णो॒राधि॑पत्यं क्षत्र॑ स्पृतं पञ्चद॒शः स्तोमो॑ नृचक्ष॑सां भा॒गोऽसि धा॒तुराधि॑पत्यं ज॒नित्र॑
स्पृत॑ संसद॒शः स्तोमो॑ मि॒त्रस्य॑ भा॒गोऽसि वरु॑णस्याधि॑पत्यं दि॒वो वृ॒ष्टिर्वाताः॑ स्पृता
एकवि॒शः स्तोमो॑ऽदित्यै भा॒गोऽसि पू॒ष्ण आधि॑पत्य॒मोजः॑ स्पृतं त्रि॒णवः॑ स्तोमो॒ वसू॑नां
भा॒गोऽसि (१६)

रु॒द्राणा॑माधि॑पत्यं चतु॑ष्पाथस्पृतं चतुर्वि॒शः स्तोम॑ आदि॒त्यानां॑ भा॒गोऽसि
म॒रुता॑माधि॑पत्यं गर्भाः॑ स्पृताः पञ्चवि॒शः स्तोमो॑ दे॒वस्य॑ सवितुर्भा॑गोऽसि
बृह॑स्पते॒राधि॑पत्यं स॒मीची॑र्दिशः स्पृताश्चतुष्टोमः॑ स्तोमो॒ यावा॑नां भा॒गोऽस्य॑ या॒वाना॑माधि॑पत्यं
प्र॒जाः स्पृताश्च॑तुश्चत्वारि॒शः स्तोम॑ ऋभू॑णां भा॒गोऽसि वि॒श्वेषां॑ दे॒वाना॑माधि॑पत्यं भू॒तं
निशा॑न्तं स्पृतं त्रयस्त्रि॒शः स्तोमः॑॥ (१७)

वसूनां भागोऽसि षट्त्वारिंशच्च॥२॥

[९]

एक॑याऽस्तुवत प्र॒जा अ॑धीयन्त प्र॒जाप॑तिरधि॑पतिरासीत्तिसृ॒भिर॑स्तुवत् ब्रह्मा॑सृज्यत्
ब्रह्म॑णस्पतिरधि॑पतिरासीत् प॒ञ्चभि॑रस्तुवत् भू॒तान्य॑सृज्यन्त भू॒तानां॑ पतिरधि॑-
पतिरासीत्सप्तभि॑रस्तुवत् सप्त॑रू॒षयो॑ऽसृज्यन्त धा॒ताधि॑पतिरासीन्न॒वभि॑रस्तुवत् पि॒तरौ-
ऽसृज्य॑न्तादितिरधि॑पत्यासीदेकाद॒शभि॑रस्तुवत्तर्वा॑ऽसृज्यन्ताऽऽर्त॒वोऽधि॑पतिरासीत्
त्रयोद॒शभि॑रस्तुवत् मा॒सा अ॑सृज्यन्त संव॑त्सरोऽधि॑पति- (१८)

रासीत्पञ्चद॒शभि॑रस्तुवत् क्ष॒त्रम॑सृज्यतेन्द्रोऽधि॑पतिरासीत्सप्तद॒शभि॑रस्तुवत् प॒शवो॑-
ऽसृज्यन्त बृह॑स्पतिरधि॑पतिरासीन्न॒वद॒शभि॑रस्तुवत् शू॒द्रार्या॑वसृज्येतामहो॒रात्रे॑ अधि॑पत्नी
आस्ता॒मेक॑वि॒शत्या॑ऽस्तुवत्तैक॑शफाः प॒शवो॑ऽसृज्यन्त वरु॑णोऽधि॑पतिरासीत् त्रयो॑वि॒शत्या॑-
ऽस्तुवत् क्षु॒द्राः प॒शवो॑ऽसृज्यन्त पू॒षाधि॑पतिरासीत्पञ्चवि॒शत्या॑ऽस्तुवताऽऽरु॒ण्याः
प॒शवो॑ऽसृज्यन्त वा॒युरधि॑पतिरासीत्सप्तवि॒शत्या॑ऽस्तुवत् द्यावा॑पृथि॒वी व्यै- (१९)

तां वस॑वो रु॒द्रा आ॑दि॒त्या अनु॑ व्या॒यन्ते॑षामाधि॑पत्यमासीन्न॒ववि॒शत्या॑ऽस्तुवत्

वनस्पतयोऽसृज्यन्तु सोमोऽधिपतिरासीदेकत्रिंशताऽस्तुवत प्रजा असृज्यन्तु यावानां
चायावानां चाधिपत्यमासीत् त्रयस्त्रिंशताऽस्तुवत भूतान्यशाम्यन्प्रजापतिः परमेष्ठ्यधि-
पतिरासीत्॥ (२०)

सं वृध्मरोऽधिपतिर्वि पञ्चत्रिंशच्च॥३॥

[१०]

इयमेव सा या प्रथमा व्यौच्छदन्तरस्यां चरति प्रविष्टा। वधूर्जजान नवगङ्गनित्री त्रयं
एनां महिमानं सचन्ते॥ छन्दस्वती उषसा पेपिशाने समानं योनिमनु सञ्चरन्ती। सूर्यपत्नी
वि चरतः प्रजानती केतुं कृण्वाने अजरे भूरिरेतसा॥ ऋतस्य पन्थामनु तिस्र आगुस्रयो
धर्मासो अनु ज्योतिषागुः। प्रजामेका रक्षत्यूर्जमेका (२१)

व्रतमेका रक्षति देवयूनाम्॥ चतुष्टोमो अभवद्या तुरीया यज्ञस्य पक्षावृषयो भवन्ती।
गायत्रीं त्रिष्टुभं जगतीमनुष्टुभं बृहदर्कं युञ्जानाः सुवराभरन्निदम्॥ पञ्चभिर्धाता वि दधाविदं
यत्तासां स्वसृरजनयत्पञ्चपञ्च। तासामु यन्ति प्रयवेण पञ्च नाना रूपाणि क्रतवो वसानाः॥
त्रिंशत्स्वसार उप यन्ति निष्कृतं समानं केतुं प्रतिमुञ्चमानाः। (२२)

ऋतूस्तन्वते कवयः प्रजानतीर्मध्येछन्दसः परि यन्ति भास्वतीः। ज्योतिष्मती प्रति
मुञ्चते नभो रात्रीं देवी सूर्यस्य व्रतानि। वि पश्यन्ति पशवो जायमाना नानारूपा मातुरस्या
उपस्थे। एकाष्टका तपसा तप्यमाना जजानु गर्भं महिमानमिन्द्रम्। तेन दस्यून्व्यसहन्त
देवा हन्तासुराणामभवच्छचीभिः। अनानुजामनुजां मामकर्त सत्यं वदन्त्यन्विच्छ एतत्।
भूयास- (२३)

मस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वो अन्यामति मा प्र युक्त। अभूममं सुमतौ विश्ववेदा
आष्टं प्रतिष्ठामविदद्धि गाधम्। भूयासमस्य सुमतौ यथा यूयमन्या वो अन्यामति मा प्र
युक्त। पञ्च व्युष्टिरनु पञ्च दोहा गां पञ्चनाम्नीमृतवोऽनु पञ्च। पञ्च दिशः पञ्चदशेन क्लृप्ताः
समानमूर्ध्नीरभि लोकमेकम्। (२४)

ऋतस्य गर्भः प्रथमा व्यूष्यपामेका महिमानं बिभर्ति। सूर्यस्यैका चरति
निष्कृतेषु धर्मस्यैका सवितैका नि यच्छति। या प्रथमा व्यौच्छत्सा धेनुरभवद्यमे।
सा नः पर्यस्वती धुक्ष्वोत्तरामुत्तरां समां। शुक्रर्षभा नभसा ज्योतिषागाद्विश्वरूपा
शबलीरग्निर्केतुः। समानमर्थं स्वपस्यमाना बिभ्रती जरामंजर उष आगाः। ऋतूनां

पत्नीं प्रथमेयमागादहं नेत्री जनित्री प्रजानाम्। एकां सती बहुधोषो व्युच्छस्यजीर्णा त्वं
जरयसि सर्वमन्यत्॥ (२५)

ऊर्जमेकां प्रतिमुञ्चमाना भूयासुमेकं पत्न्येकात्रविंशतिश्च॥५॥ [११]

अग्रे जातान्मृणुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो नुदस्व। अस्मे दीदिहि सुमना
अहैडन्तव स्या९ शर्मन्निवरूथ उद्वित्। सहसा जातान्मृणुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो
नुदस्व। अधि नो ब्रूहि सुमनस्यमानो वय९ स्याम प्र णुदा नः सपत्नान्। चतुश्चत्वारि९शः
स्तोमो वर्चो द्रविण९ षोडशः स्तोम ओजो द्रविणं पृथिव्याः पुरीषमस्य- (२६)

पसो नाम। एवश्छन्दो वरिवश्छन्दः शम्भूश्छन्दः परिभूश्छन्द आच्छच्छन्दो मनश्छन्दो
व्यचश्छन्दः सिन्धुश्छन्दः समुद्रं छन्दः सलिलं छन्दः संयच्छन्दो वियच्छन्दो बृहच्छन्दो
रथन्तरं छन्दो निकायश्छन्दो विवधश्छन्दो गिरश्छन्दो भ्रजश्छन्दः सष्टृच्छन्दोऽनुष्टृच्छन्दः
ककुच्छन्दस्त्रिकुच्छन्दः काव्यं छन्दोऽङ्कुपं छन्दः (२७)

पदपङ्क्तिश्छन्दोऽक्षरपङ्क्तिश्छन्दो विष्टारपङ्क्तिश्छन्दः क्षुरो भृज्वाञ्छन्दः प्रच्छच्छन्दः
पक्षश्छन्द एवश्छन्दो वरिवश्छन्दो वयश्छन्दो वयस्कृच्छन्दो विशालं छन्दो
विष्पर्धाश्छन्दश्छुदिश्छन्दो दूरोहणं छन्दस्तन्द्रं छन्दोऽङ्काङ्कं छन्दः॥ (२८)

अस्यङ्कुपञ्छन्दस्त्रयन्त्रि९शच्च॥३॥ [१२]

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद्रविणस्युर्विपन्यया। समिद्धः शुक्र आहुतः॥ त्व९ सौमासि
सत्पतिस्त्व९ राजोत वृत्रहा। त्वं भद्रो असि क्रतुः॥ भद्रा तै अग्रे स्वनीक सन्दग्धोरस्य
सतो विषुणस्य चारुः। न यतै शोचिस्तमसा वरन्त न ध्वस्मानस्तनुवि रेप आ धुः॥ भद्रं
तै अग्रे सहसिन्ननीकमुपाक आ रौचते सूर्यस्या। (२९)

रुशदृशे ददृशे नक्त्या चिदरूक्षितं दृश आ रूपे अन्नम्। सैनानीकेन सुविदत्रो अस्मे
यष्टां देवा९ आरयजिष्ठः स्वस्ति। अदब्धो गोपा उत नः परस्पा अग्रे द्युमदुत रेवद्दिदीहि।
स्वस्ति नो दिवो अग्रे पृथिव्या विश्वायुर्धेहि यजथाय देव। यथ्सीमर्हि दिविजात प्रशस्तं
तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्। यथा होतर्मनुषो (३०)

देवताता यज्ञेभिः सूनो सहसो यजासि। एवानो अद्य संमना संमानानुशन्नं
उशतो यक्षि देवान्॥ अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम्। होतार९ रत्नधातमम्॥

वृषां सोम द्युमां अंसि वृषां देव वृषव्रतः। वृषा धर्माणि दधिषे॥ सान्तपना इदं
हविर्मरुतस्तञ्जुष्टन। युष्माकोती रिंशादसः॥ यो नो मर्तो वसवो दुरहणा युस्तिरः सत्यानि
मरुतो (३१)

जिघांसात्। द्रुहः पाशं प्रति स मुंचीष्ट तपिष्ठेन तपसा हन्तना तम्। संवत्सरीणां
मरुतः स्वर्का उरुक्षयाः सगणा मानुषेषु। तैऽस्मत्पाशान्त्र मुञ्चन्त्वहंसः सान्तपना
मदिरा मादयिष्णवः। पिप्रीहि देवा उशतो यविष्ठ विद्वां ऋतूँरऋतुपते यजेह। ये
दैव्या ऋत्विजस्तेभिर्ग्रे त्वं होतृणामस्यायजिष्ठः। अग्रे यदद्य विशो अध्वरस्य होतः
पावक (३२)

शोचे वेद्वं हि यज्वा। ऋता यजासि महिना वि यद्भूरहव्या वह यविष्ठ या ते
अद्य। अग्निना रयिमंश्नवत्पोषमेव दिवेदिवे। यशसं वीरवत्तमम्॥ गयस्फानो अमीवहा
वसुवित्पुष्टिवर्धनः। सुमित्रः सोम नो भव। गृहमेधास आ गंत मरुतो माऽपं भूतना
प्रमुञ्चन्तो नो अहंसः। पूर्वीभिरुहि दंदाशिम शरद्विर्मरुतो वयम्। महोभि- (३३)

श्रवणीनाम्। प्र बुध्निया ईरते वो महांसि प्र णामानि प्रयज्यवस्तिरध्वम्। सहस्रियं
दम्यं भागमेतं गृहमेधीयं मरुतो जुषध्वम्। उप यमेति युवतिः सुदक्षं दोषा वस्तोरहविष्मती
घृताची। उप स्वैनमरमतिर्वसूयुः। इमो अग्रे वीततमानि हव्याजंस्रो वक्षि देवतातिमच्छ।
प्रति न ईं सुरभीणि वियन्तु। क्रीडं वः शर्धो मारुतमनर्वाणं रथेशुभम्। (३४)

कणां अभि प्र गांयत। अत्यासो न ये मरुतः स्वश्चो यक्षदृशो न शुभयन्त मर्याः।
ते हर्म्येष्ठाः शिशवो न शुभ्रा वत्सासो न प्रक्रीडिनः पयोधाः। प्रैषामज्मेषु विथुरेवं रेजते
भूमिर्यामेषु यद्धं युञ्जते शुभे। ते क्रीडयो धुनयो भ्राजदृष्टयः स्वयं महित्वं पनयन्त धूतयः।
उपह्वरेषु यदचिध्वं ययिं वयं इव मरुतः केन (३५)

चित्पथा। श्रोतन्ति कोशा उप वो रथेष्वा घृतमुक्षता मधुवर्णमर्चते। अग्निमग्निं
हवीमभिः सदा हवन्त विश्पतिम्। हव्यवाहं पुरुप्रियम्। तं हि शश्वन्त ईडते सुचा देवं
घृतश्रुता। अग्निं हव्याय वोढवे। इन्द्राग्नी रोचना दिवः श्वथं दृत्रमिन्द्रं वो विश्वतस्परिन्द्रं
नरो विश्वकर्मन् हविषा वावृधानो विश्वकर्मन् हविषा वर्धनेन॥ (३६)

अ॒पां त्वे॒र्मन्त्र॑यं पु॒रो भुवः॑ प्राचौ॑ ध्रुवक्षि॑ति॒र्यविरि॑न्द्रा॒ग्नी मा छन्द॑ आ॒शुस्त्रि॑वृ॒द्धश्रे॑र्भा॒गाँ ऽस्ये॑क॒येयमे॒व सा या॒ग्ने जा॒तान्स्त्रि॑वृ॒त्राणि॑ त्रयो॑दश॥१३॥
 अ॒पां त्वेन्द्रा॑ग्नी इ॒यमे॒व दे॒वता॑ता॒ षट्त्रिं॑शत्॥३६॥
 अ॒पां त्वे॒र्मन् ह॒विषा॑ वर्ध॑नेन॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां चतुर्थकाण्डे तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥४-३॥

